

Księga Psalmów

Psalm 22

1. Przewodnikowi chóru, na nutę „Łanio zorzy”. Pieśń Dawida. 2. Boże mój, Boże, czemu mnie opuściłeś; czemu jesteś daleki od mego wspomnienia oraz od słów mojej skargi? 3. Boże mój, wołam we dnie, a mi nie odpowiadasz; także nocą, ale nie mam spokoju. 4. A jednak Ty jesteś święty; Ten, co zasiada wśród chwały Izraela. 5. Tobie ufali nasi ojcowie; ufali, zatem ich wybawiłeś. 6. Do Ciebie wołali, więc byli ocaleni; Tobie ufali, zatem nie byli zawstydzeni. 7. Zaś ja jestem robakiem, a nie mężem, pośmiewiskiem ludzi i wzgardą tłumu. 8. Wszyscy, którzy mnie widzą – urągają mi, ściągają usta i potrząsają głową, mówiąc: 9. Niech to powierzy WIEKUITEMU! Niech go wybawi! Ocali go, ponieważ go sobie upodobał! 10. Ty wyprowadziłeś mnie z łona oraz bezpiecznie mnie złożyłeś u piersi mojej matki. 11. Od urodzenia na Tobie polegałem; poza życiem mej matki Ty jesteś moim Bogiem. 12. Ode mnie się nie oddalaj, gdyż niedola jest bliska, a nie ma pomocnika. 13. Otoczyła mnie gromada byków, oblegli mnie mocarze Baszanu. 14. Rozwarli na mnie swą paszczę, jak lew co porywa i ryczy. 15. Jestem rozlany jak woda, rozeszły się wszystkie moje członki, pośród moich wnętrzności, moje serce jest roztopione jak воск. 16. Jak skorupa zaschła ma siła, mój język przylgnął do mego podniebienia, powaliłeś mnie do prochu śmierci. 17. Ponieważ otoczyły mnie psy, obstała mnie zgraja złoczyńców, z bólu wyją moje ręce i nogi. 18. Mogę policzyć wszystkie moje kości; a oni się przyglądają, nade mną się znęcają. 19. Rozdzielają między siebie me odzienie, a o moje szaty los rzucają. 20. Ale Ty, WIEKUISTY, się nie oddalaj; ma potęgo pospiesz mi na ratunek. 21. Ocal od miecza moją duszę, z mocy psa moją jedyną. 22. Wyzwól mnie z paszczy lwa oraz obroń mnie od bawolich rogów. 23. A mym braciom będę rozgłaszał Twoje Imię, pośród zboru będę Cię wielbił. 24. Chwalcie Go, bogobojni, czcij Go cały rodzie Jakóba; korzcie się przed Nim wszyscy z nasienia Izraela. 25. Bo nie wzgardził, nie wstrętna mu skarga żebrzącego, nie ukrył przed nim Swego oblicza; wysłuchał go, kiedy do Niego wołał. 26. Od Ciebie moje uwielbienie w wielkim zborze i wobec bogobojnych spełnię śluby. 27. Biedni będą spożywać oraz się nasycą, będą chwalić WIEKUISTEGO Jego czciciele, wasze serce ożyje na wieki. 28. Wspomną i zwrócą się do BOGA wszystkie krańce ziemi; ukorzą się przed Tobą pokolenia narodów. 29. Bowiem WIEKUITEMU należy się królowanie i władztwo nad narodami. 30. Jedzą, korząc się, wszyscy możni ziemi; przed Nim klękają wszyscy zstępujący w proch; ten, kto nie pożywił swej duszy. 31. Będzie Mu służyć potomstwo i o Panu opowiadać pokoleniom. 32. Zejdą się oraz będą ogłaszać Jego sprawiedliwość ludowi, który się narodzi; że On ją dokonał.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012

